

ΤΗΣ ΖΗΣΙΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Καὶ παίρνει ὅλον τὸν παρὰ ὁ κύριος Μανσόλας
μὲ ὅλα τὰ χρεώγραφα καὶ μ' ὅλα τὰ χαρτιά του
καὶ βάζει στὰ παπούτσια του κινούριας μεντζεσόλας
καὶ παίρνει τὰ μπαγάκια του καὶ πάει στὴ δουλειά του.

Κ' ἐνῶ τὴν κατοικίαν του κανίνας δὲν εἰσεύρει
καὶ ἔχασ' ἡ ἐπιτροπὴ τὸν μέγαν ἀντροσόν της
κ' ἐνῶ ἀδίκως τὸν ζητεῖ καὶ ψάχνει νὰ τὸν εὕρῃ
ἐκεῖνος τρώγει καὶ γλεντᾷ διὰ λογαριασμόν της.

Εἰς τὴν Σελήνην

Ἐνῶ δὲν γράφει τίποτε ἡ τοῦ Δελτίου θλιψίς
εἰς τὰ καλά καθούμενα τί σοῦλθε νὰ ἐκλείψῃ;

Ο ΛΟΓΟΣ

Ἐμίλησαν ὁ βασιλεὺς, ὡς λέγουν, εἰς Δουδένον
καὶ ὁ λαὸς ἐθαύμασε τὸν λόγον του ἐκεῖνον.
Ἐγὼ πλὴν συλλογίζομαι μέσα ὅτ' ἐν τούτῳ κάψῃ
αὐτὸ τὸ λόγο ποῦδ' ἔχει ποῖός νὰ τὸν ἔχῃ γράψῃ;

ΠΥΡΚΑΙΑΙ

Κάποιος ποῦ τοῦ κατέθηκε γιὰ νὰ διασκεδάσῃ
ἐπῆγε κ' ἔβαλε φωτιά καὶ ἀφάνισε τὰ δάση.
οἱ πυροσβέσται τρέχουν καὶ δὲν προφθάνουν διόλου
καὶ ὅλα τὰ δάση καίονται καὶ πᾶν κατὰ διαδόλου.
Ἐέρω μὲ πυροσβέσταινα — φωνάζετε κ' ἐκεῖνη
ποῦ πρῶτ' ἀνάβει τῆς φωτιάς καὶ ὕστερα τῆς σβύνει.

ΠΑΠΑΣ ΜΑΣΩΝΟΣ

Καὶ εἶπ' ὁ Λάττας : ὁ λαὸς ὥσάν νὰ μὴ μᾶς σώνῃ,
μὰ κ' ἵ παπάδες ἄρχισαν νὰ γίνωνται μασῶνοι.
λοιπὸν εἰς τὸ κεφάλι του μὲ κάλπη νὰ τεθῇ
καὶ ἡ ἱερωσύνη του ἔς ψηφοφορήθῃ.
Κι' ὁ ἀσυνείδητος παπᾶς τὴν πίστιν του ἀλλάζων
ἐπῆρε καὶ τὴν κάλπην του καὶ ὄχρετο καλπάζων.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Εἰς τὰς Ἀθήνας τὰς κλεινὰς ἂν ἔλθῃ ἡ χολέρα,
ἔδω' ἐστὶ γῆ τῇ ζήλευτῇ
Ἀπὸ τῆ σκάνῃ τὴν πολλὴ καὶ ἀπ' τὴν πολλὴ τὴ λέρᾳ
ὅτ' ἂν ἀρρωστήσῃ καὶ αὐτὴ.

Kassios

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δηλῶ δημοσίᾳ, ὅτι δὲν πρόκειται ἐν-
ταῦθα περὶ τοῦ περιοδικοῦ ὅπερ ἐκδίδει ὁ φίλος καὶ συνε-
ργάτης κ. Δαμνέργης καί, ὅτι δὲν συμφωνῶ μετὰ τῶν συν-
αδελφῶν μου Ἀστυνόμου καὶ Ἀστοῦ περὶ τῆς ἐπικρατη-
σάσης κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ξηρασίας. Τούναντίον
ἐγὼ καθ' ἐκάστην βλέπω τὸν Κατακλυσμὸν εἰς τὸ παρὰ
τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας θέκτρον, τὸν κατακλυσμὸν
τῶν γνωμοδοτήσεων, ὃς ἐκφέρουσιν οἱ πρωτοεῖς φοιτηταὶ
τῆς Νομικῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ τὴν
βροχὴν τῶν εὐχαριστηρίων, ἅτινα ἐκ καθήκοντος οἱ ἀποτυ-
χόντες ὑποψήφιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι δημοσιεύουσιν,
ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς των.

••

Τὸ περίεργον ὅμως εἶναι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Συγ-
γροῦ, ὅτι ὅλοι οἱ ὑπερασπισθέντες τὸ ἐγκυρον αὐτῆς δικη-

γόροι καταφεύγουσιν εἰς ὑποθέσεις. Ἐὰν ὁ κ. Συγγρός ..
ἐὰν ὁ νόμος περὶ δημαρρεσιῶν . . . ἐὰν ὁ νόμος περὶ ἐκλο-
γῆς βουλευτῶν . . . κλπ. Φαίνεται ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν κυ-
ρίων τούτων δικηγόρων μὴ ἔχοντες ὑποθέσεις προσεπάθη-
σαν διὰ τοῦ εἰρημένου ζητήματος νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι
ἔχουσι τοιαύτας.

•

Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν δὲ αἱ νομομαθεῖς τῆς πρωτεύουσας, ἡδὴ
ἀνεμειχθῆσαν εἰς τὸ ζήτημα καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν. Τὴν ὀρ-
θωτέραν γνώμην ἀναμένομεν ἐκ τῶν δικολάβων τοῦ δήμου
Κρίσις. Ὅπως δὲ ποτε ἡ ἀνάμειξις αὕτη μᾶς ὑπενθυμίζει
τὸν ἀνταποκριτὴν ἐκ Γαργαλιάνων, ὅστις ἐπατίμα διὰ
γλώσσης αὐστηρᾶς τὸν . . . πρίγκιπα Βίσμαρκ.

•

Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκλογῆς ταύτης
ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν εἰρηνοδικειακῶν ἐξοχότητων θὰ μετα-
πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δραματοποιοῦ κ. Ἀντωνιάδου.
Διαδίδεται ἐν τούτοις μετ' ἐπιτάσεως ὅτι καὶ ἕτερός τις
τὴν ἐποφθλμιᾷ.

•

Ἄς εἰπώμεν καὶ τὴν τελευταίαν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύ-
της λέξιν. Ὁ κ. Συγγρός μὲ ὅλας τὰς γνωστοποιήσεις
τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπέζης μένει εἰσέτι ἀγνώστου
διαμονῆς. Κατὰ τὸ αὐθεντικὸν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως
πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἦτο εἰς Πάτρας, ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς
Ὀλυμπίαν, ἐξ ἧς θὰ ἤρχετο ἀληθῆς Ὀλυμπιονίκης. Ἀλλὰ
πάντα ταῦτα ἀπεδείχθησαν εἰδήσεις τῆς ὥρας.

•

Ἐπὶ τέλους ἐπερατώθησαν καὶ αἱ ἐργασίαι πρὸς ἐξέτα-
σιν τῶν κιβωτίων, ἅτινα περιεῖχον τοὺς θησαυροὺς τῶν
Ζωσιμαδῶν. Ἦδη πρόκειται νὰ μετανεχθῶσι τὰ νομίσματα
εἰς τὸ νομισματολογικὸν Μουσεῖον ὅσον τὸ δυνατόν τάχι-
στα. Ἐνεκὰ τοῦ τελευταίου δείγματος ὅπερ παρέσχεν ὁ
κ. Μανσόλας, μανθάνομεν θετικῶς, ὅτι εἰς τοῦτον ἀνετέθη
καὶ ἡ μεταφορά αὕτη.

•

Καὶ ἡδὴ ὅτε ἐπέστη ὁ χρόνος τῶν γενικῶν μετακομί-
σεων παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι συνέστη ἑταιρίξ
ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μανσόλας ἥτις ἀναλαμβάνει τὴν
μετακόμισιν χρηματοκιβωτίων εἰς συμφερούσας τιμὰς . . .
τῇ ἑταιρίξ.

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Νομοῦ Λαρίσης:

Ἐλλὰ ἂν δὲν εἴναι ἐκ τῶν ζωήλων ἐκείνων βρομωμα-
ριῶν, αἵτινες φθόνου καὶ μοχθηρίας ἔνεκα ἐλύσσαζαν διότι
δὲν κατόρθωσαν νὰ συρθῶσι μέχρις ἐκεῖ ὅπου τὸ κάλλος,
ἡ χάρις, τὸ πνεῦμα, ἡ ἀθωότης, ἡ κομψότης, ἡ εὐγένεια
καὶ ἡ λόγια εἶχον συναντηθῇ καὶ ἀπετίλουν τὴν ὥραιότε-
ραν καὶ μαγευτικότεραν ἀνθοδέσμη τῆς πόλεώς μας καὶ
ἐξ ἧς ἀτυχῶς, ἔνεκα μικρᾶς ἀδικησίας ἔλειπεν, ἡ μαγευ-